

Een van de groepen koeien van Van Diemens Land. Het Australische bedrijf is gekocht door een, waarschijnlijk, buitenlandse investeerder waarvan de naam nog niet bekend wordt gemaakt.

'Met nieuwe eigenaar verder groeien'

INTERVIEW
David Beca

DOOR MARJOLEIN VAN WOERKOM

In spijkerbroek en in geruite blouse komt David Beca gehaast binnenlopen. De CEO van het grootste melkveebedrijf van Australië, krap 18.000 melkkoeien op bijna 7.100 hectare, verontschuldigt zich dat hij tien minuten te laat is, maar enkele telefoontjes moesten gepleegd worden.

Het zijn roerige tijden. De verkoop van Van Diemen's Land Company (VDL) is hét onderwerp van gesprek in en buiten de sector, in binnen- en buitenland. Leek het melkveebedrijf tot vorige week verkocht te worden aan het Australische OnCard International Limited voor \$250 miljoen (€169 miljoen), vorige week werd bekend dat het concern heeft gekozen voor een andere investeerder, waarvan de naam nog niet bekend wordt gemaakt. Aangezien verkoop nog goedkeuring behoeft van het Australische Foreign Investment Review Board, lijkt het om een buitenlandse investeerder te gaan.

Op dit moment kan Beca nog niet zeggen wie de koper is. Dat is contractueel zo afgesproken. Het is in ieder geval een bedrijf dat alle aandelen van Tasmaanse Land Company Group, waaronder VDL, heeft overgenomen.

Geen tipje van de sluier?

"Ik denk dat dit een grote kans is voor VDL om de productie en de rentabiliteit te verhogen. Er zitten nog volop groeikansen in ons bedrijf. Niet alleen als je

Met de verkoop van Van Diemen's Land Company, het grootste melkveebedrijf van Australië met 18.000 melkkoeien, aan een nieuwe investeerder kan het bedrijf door op de ingeslagen weg. CEO David Beca: "Er zitten nog volop groeikansen in ons bedrijf. Niet alleen als je kijkt naar schaalvergroting, maar ook met het oog op meer melk per hectare. Het nieuwe bedrijf wil daarin investeren."

kijkt naar schaalvergroting, maar ook met het oog op meer melk per hectare. Het nieuwe bedrijf wil daarin investeren. We zijn dan ook positief over de overname en over de toekomst van de melkveehouderij op Tasmanië."

Die toekomst lijkt in andere Australische staten anders niet zo rooskleurig. De afgelopen jaren is daar, behalve in Victoria, de melkproductie alleen maar gedaald.
"Dat klopt. Tasmanië is ook de enige staat waar de productie stijgt. Van 622 miljoen liter in 2005 steeg de productie in een kleine tien jaar naar 805 miljoen liter in 2014."

Waar ligt dat aan?

"Dat komt vooral door een toenemende vraag. Tasmanië heeft een groen en schoon imago. We hebben hier fantastische natuur en de schoonste lucht. Daar is vooral de Aziatische markt gevoelig voor. Daarnaast heerst er hier een ideaal klimaat voor grasgroei. We hebben het hele jaar door een constante hoeveelheid neerslag en de temperatuur kent geen grote extremen zoals op het vasteland. We kunnen daardoor voor een lage kostprijs blijven produceren. Ook is er ruimte. Ik sta er niet van te kijken als VDL straks gaat uitbreiden met meer melkveebedrijven."

Is schaalvergroting de toekomstvisie?

"Het is mogelijk, maar niet onze eerste prioriteit. Die ligt bij het verbeteren van ons huidige management, voornamelijk op bedrijfsniveau. Onze productie is stijgende. In 2015 hadden we met 96,3 miljoen liter (7,66 miljoen kilo milksolids) al 14 procent meer melk dan het jaar ervoor. Maar we kunnen meer uit een koe halen. De gemiddelde productie ligt op 5.675 liter (428 kilo milksolids) per koe per jaar. In liters is dat zeker voor Nederlandse begrippen niet veel. We denken dat we daarin nog een slag kunnen maken."

Hoe gaat u dat doen?

"Ten eerste gaan we ons richten op de individuele prestaties van de koe. We kijken daarbij onder andere naar het rantsoen en naar diergezondheid. Daarnaast focussen we ons op graslandmanagement. We willen bijvoorbeeld een betere, meer consistente kwaliteit en kwantiteit gras. Dus we zijn nu vragen aan het onderzoeken zoals: wat is het optimale inschaarmoment? Hoe kunnen we minder oogstverliezen realiseren? Wat levert het ons

op als we meer graan in het rantsoen stoppen? Enzovoort."

U melkt op 25 locaties. Melkers staan erom bekend dat ze het na een paar maanden voor gezien houden. Hoe houdt u de kwaliteit onder het personeel vast?

"Dat is inderdaad een uitdaging. Hoe houden we ons personeel en dus de kennis binnen het bedrijf? Kwaliteit staat bij ons bovenaan, want goed personeel is de sleutel tot een winstgevend bedrijf. Dus we investeren veel in ons personeel. We werken met zogeheten operationmanagers, die de bedrijfsleiders aansturen en de bedrijfsleiders sturen hun werknemers weer aan."

'Wij hebben altijd een prettige relatie met Fonterra gehad'

Maar hoe bindt u mensen aan uw bedrijf?

"Dat betekent dat we het juiste werkklimaat voor onze werknemers moeten creëren om ze aan ons te binden. Dat doen we al door ze huisvesting bij het bedrijf aan te bieden en door ze te motiveren. Zo bieden we trainingen aan en zijn we erg gespist op hun gezondheid en veiligheid."

Uw bedrijf produceert 10 procent van de totale melkproductie in Tasmanië en levert alles aan Fonterra. Hebben de lage melkpreizen invloed gehad op VDL?

"Fonterra staat onder veel druk, maar wij hebben altijd een prettige relatie met het bedrijf gehad en nog steeds."

Australische melkveebedrijven die leveren aan Fonterra zijn in de crisistijd altijd beter betaald dan de Nieuw-Zeelandse collega's. Wij kregen op een gegeven moment \$5,60 voor een kilo milksolids, terwijl de prijs in Nieuw-Zeeland op datzelfde moment \$3,50 per kilo milksolids was. Fonterra was ook wel genoodzaakt om de prijs in Australië hoog te houden om de concurrentie met andere zuivelfabrieken het hoofd te kunnen bieden. Dus daar hebben wij niet veel onder geleden."

Blijft VDL ook met de nieuwe eigenaar bij Fonterra?

"Daar is nog niet officieel een uitspraak over gedaan. Tot aan de officiële verkoop blijft alles zoals het nu is. Wel heeft de nieuwe investeerder al contractueel bevestigd dat ze onze uitbreiding, groei en innovatie wil ondersteunen en dat de huidige contracten met het personeel, onze klanten en leveranciers zullen blijven bestaan."

Wat gaat er veranderen met de nieuwe eigenaar?

"Niet veel zoals ik nu kan inzien. De nieuwe koper heeft aangegeven dat ze de intentie heeft ons melkveebedrijf uit te breiden, zowel in capaciteit als in banen. Dat kan ik alleen maar zien als iets positiefs."

Beca wijst naar de weg die voor het kantoor langs loopt. Het is een van de twee hoofdwegen door het kleine dorp Smithton, gelegen in het noordwesten van Tasmanië. "Als je deze weg richting het westen uitrijdt, kom je na 40 kilometer op Woolnorth, de plek waar VDL de helft van haar 25 melkveebedrijven heeft. Ik woon nog verder, pal aan de westkust, de mooiste plek op aarde. De Tasmaanse duivels spelen op mijn erf, met uitzicht op de Indische Oceaan."

Is dat representatief voor heel Tasmanië?

"Dat is ons imago waarvoor de internationale markt wil betalen."

FOTOS: MARJOLEIN VAN WOERKOM

David Beca: "De gemiddelde productie is 5.675 liter per koe per jaar. Dat is zeker voor Nederlandse begrippen niet veel. We denken dat we nog een slag kunnen maken."

Oppericht in Londen in 1825, de koning gaf land in Tasmanië

Van Diemen's Land Company (VDL) is opgericht in 1825 in Londen op initiatief van elf heren die zeer betrokken waren bij de Engelse wolhandel en textielindustrie. Koning George IV gaf ze 350.000 hectare land in het noordwesten van Tasmanië om hun onderneming op te zetten.

VDL begon als schapenbedrijf, waarna het er vleesvee bij kreeg. Pas sinds 1993 kent het een melkveetak. Deze was zo winstgevend, dat het bedrijf drie jaar geleden is overgestapt op enkel melkvee. Nu bestaat VDL uit 25 melkveehouderijen, met 30.000 koeien, waarvan 18.000 melkkoeien en 19.000 hectare land. De melkveestapel bestaat voornamelijk uit

Jerseykruisingen. Het bedrijf heeft 140 werknemers. Het management rekt gemiddeld met één werknemer per 200 koeien. Ook heeft VDL een eigen opfokbedrijf. De gemiddelde productie ligt op 5.675 liter (428 kg milksolids) per koe met 4,2 procent vet en 3,5 procent eiwit. Tasman Farms Limited was sinds 2003 de grootste aandeelhouder van VDL met 98,42 procent van de aandelen in handen. Tot 2008, toen het Nieuw-Zeelandse New Plymouth District Council (NPDC) Tasman Farms overnam en haar aandeel tot 100 procent uitbreidde. Met de nieuwe, nog onbekende, investeerder ziet VDL weer nieuwe kansen voor de melkveehouderij.